

«Коли сонце, велике, багряне...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Коли сонце, велике, багряне,
Робить перший свій крок по землі,
Ти виходиш, тамуючи рани,
На роботу у місті, в селі.
На посіви ідеш,
На обжинки,
Вчиш труду покоління нове.
Йдеш —
Немає для тебе зупинки,
Товариство моє фронтове.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/koly_sontse_velyke_bahriane